

**Bültenimizin
bu sayısına
Şubemiz
kurucularından ve
Şube Yönetim
Kurulu ilk Başkanı
1106 sicil no'lu
üyemiz Elektrik
Mühendisi Ergun
ELGİN konuk oldu.**

Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Ben memur çocuğuyum, 1936 Antalya Elmalı doğumluyum, babam yargıçtı benim. Sürekli dolaştık. İlkokulu Urla'da okudum, ortaokulu şimdi Gazi İlkokulu'nun olduğu okulda okudum, liseyi burada bitirdim, daha sonra Teknik Üniversite'yi bitirdim. Göreve ilk olarak Eshot'ta başladım, sonra askere gittim, askerden sonra İller Bankası'nın bir şirketinde Ankara'da 3-4 ay çalıştım. İzmir'e tekrar geldim ve Eshot'ta tekrar başladım, 1967'ye kadar Eshot'ta çalıştım. Eshot'ta Etüt Proje Müdürü iken Osman Kibar'la bir konuda çelişkiye düştük, beni ordan alıp su fabrikasına mühendis olarak görevlendirdi, daha sonra geri aldı, ben de istifa ettim ve Etibank'a geçtim. Etibank daha sonra TEK oldu. Çalışırken 1968 yılında Şube başkanı oldum.

1982 Şubatı'nda Barış Derneği Genel Yönetim Kurulu Üyesi olmaktan dolayı tutuklandım. Barış

Derneğinin kadrosu 12 Eylül dönemi için çok cazip bir kadroydu, çok muhalif bir kadroydu çünkü. Oradaki amaç sağ sol demeden birçok barış insanını bir arada tutmaktı. Benim tutuklanmam; Barış Derneği Genel Yönetim Kurulu üyesi olmaktan dolayı oldu. Önce 11 ay Kartal Maltepe cezaevinde kaldık, sonra bir ay Sağmalcılar Cezaevine geçtik. Sonra tahliye olduk geçici olarak tekrar tutuklandık, en son altı kişi kaldık ben de o altı kişinin arasındaydım; Ali Sirmen, Ali Taygun, Orhan Taylan, Erdal Atabek, Hüseyin Baş ve ben. Toplam 38 ay tutuklu kaldık. Tahliye olduktan sonra İstanbul'da arkadaşlarımla bir şeyler yapmaya çalıştım. Fakat İstanbul'daki yaşam standardı bizim ölçülerimize pek uymadı. Döndük İzmir'e, dedim ki çevre çok olduğu için ben reklamcılık yapayım. Maddi anlamda sıkıntı çok fazlaydı, daha sonra iki mimar arkadaş benimle çalışmak istediklerini belirttiler, otel işi vardı onu yapmaya başladık. Çok büyük destek oldular, bir sürü otel yaptık daha sonra da... Tabii bu zamanlara geldik böylelikle.

Teknik Elemanlar Sendikası (TEKSEN) kuruluş sürecinden bahseder misiniz?

TEKSEN'in ilk başkanı da bendim. Siyaseten oluşmuştu. İstanbul ve Ankara'da böyle birşeyler oluşmaya başlamış, teknisyenlerin dahil olduğu

Teknik Elemanlar Sendikası. İstanbul ve Ankara'da bu girişimi yapan çocuklar bize geldiler biz de her yere gittik, kamu kesimlerinde toplantılar yapmaya başladık, çok büyük talep, heves vardı. Bayındırlık'a gittik oradan çok talep geldi, işlerinden birisi dikkatimi çekti, çalışmak isteyip istemediğini sorduk, kabul etti, onu sekreter yaptık. TEKSEN çok ciddi çok güzel bir olaydı. Memur sendikalarının kapatılmasıyla TÜTED oldu.

Oda kuruluşundan bu yana örgütlenmenin temel taşıydı ve sendikayla beraberdi. Sonra sendikanın görevlerini üstlendi şimdi bir dağınıklık varmış gibi görünüyor, şu anda Odayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

Şimdi bu odaya mahsus birşey değil bütün örgütlenmeler için böyle bir çöküntü var, Oda yine mesleki olarak görevini sürdürüyor, politik olarak da yerini alıyor. Fakat genel olarak çöküntüden kurtaramazsınız kendinizi.

Oda binasının alınışını anlatır mısınız.

Gazi İlkokulu'nun karşısında büyük bir bina vardı, altı yedi odaya sahipti. Bir odasını TEKSEN kullanıyordu. Onun karşısında bina yapılıyordu, biz de binayı yapan Orhan Erdil'e başvurduk, Oda adına bize daire vermesini istedik. Kabul etti, ama

bizim hemen geçmemiz lazım, hemen bitir yandan merdiven yap geçelim dedik, o merdivenin hikayesi de odur. Üç taksitle çok ucuza aldık, İstanbul Şube'den ve merkezden mali destek aldık. Ama biz de onlara teknik destek verdik.

Proje onay sürecinin nasıl başladığını anlatır mısınız?

Şimdi o zamanlar projeler milimetrik kağıtlara çiziliyor, teknisyenler falan çiziyordu, ben de bu durumdan rahatsızdım, Eshot kökenliyim. Önce Cahit Günay'a gittik, durumu anlattık, vize için para da almıyorduk, yeter ki bu iş başlasın diye, ama en çok Alyanak'la tartıştık. Odanın kurulduğu andan itibaren proje olayına hemen başladık, en azından milimetrik kağıtlardan kurtardık. Türkiye'de ilk defa uygulama burada başladı, hatta İstanbul'da belediye ile görüşmeye gittik.

Sonra iki defa fuarda Makine Mühendisleri Odası ile birlikte elektrik firmalarına standlar sattık. Maddi anlamda çok katkısı ol-

du, bugünlere gelebilmek için bir birikimin olması gerekiyordu nakdi birikim gerekiyor tabii ki.

12 Eylül dönemi meslektaşlar arasında korkmak insani birşey ama dayanışmamak insani değil, dayanışma olayı zayıf. 12 Eylül'ün ben de bıraktığı en büyük şey, dayanışmanın olmamasıydı.

Genç meslektaşlarımıza yönelik söyleyecekleriniz nelerdir?

Globalizm dediğimiz nesne insan da ahlak bırakacak bir şey değil, hepimiz yeni dünya düzeyinin mağduruyuz. Bir de Türkiye 12 Eylül geçirdi, bir de onun getirdiği bir yıkım var, insanlar hem yıkıldılar hem de bir şey empoze edildi onlara; gemisini kurtaran kaptan, benim memurum işini bilir, üretmeden kazanmak, komisyonculuk yapmak, bizim meslekte de bu var, bunun sonu yok... Ahlaki çöküntünün sonu yok, bundan insanlar nasıl döner onu kestiremiyorum. Mesleğinin yapabilmesi için ahlaki değerlerine sahip olması, bunda çok ısrarcı olması gerekir.

